

GENT FESTIVAL – een tussenstand

Ton Koopman
Amsterdam Baroque Orchestr
20 September 2016

Halverwege het GENT FESTIVAL van Vlaanderen 2016. We hebben al heel wat moois meegemaakt en er staat ons nog heel wat fraais te wachten. Met als afsluiter een nieuw initiatief. Wat niet meer dan logisch is. Een nieuwe staf delft zonder eigen stem zijn eigen graf.

Eens in langvervlogen tijden en hoe goed waren die tijden niet kwam er een Gentse prof op een idee en deze prof zo koppig als Columbus stak van wal met zijn idee... een bootje klein dat met de jaren een heuse boot werd die stormen aankon en kliffen omzeilde. Zijn zoon zette zich jaren later, toen zijn vader stout bleef maar oud werd, op de brug, rechtte zijn rug en omringde zich met een staf kennende het verschil tussen een karveel en een kraak, wat de passaat was, en lezen kon het kompas. De boot kreeg zusterschepen in andere thuishavens dan het bootje van de prof. Ook zij werden van kano een cargo, maar geen van hen stak ooit de oude boot de loef af. Want waar Schelde en Leie elkaar vinden is er immer het getimmer te horen van een Nieuwe Wereld. Daar vervelde het Westen en het Oosten van het klankspel tot een harmonieus geheel, de hemel op aarde aardig waardig, bekend als GENT FESTIVAL [van Vlaanderen].

De hand van de vrouw

Nu, beland in het Christelijke jaar 2016, heeft het GENT FESTIVAL een nieuwe stem en stijl gevonden, eigen aan de aard van de vrouw. Want zij, een vrouw, verving hij, de man, op de brug, en verstevigde haar kapsel en trapspel met een keur aan vrouwen met elk een odeur en faveur, passend bij de pudeur van het jaar van de aap, immer slim en sluw, zwierig en wakker. Wat is het resultaat van de hand aan de vrouw? Een muzikfestival dat zijn selder en kelder niet verloochent, maar ze nog bloter legt door te zeilen naar de roots van het klassieke klankspel, de volksmuziek. Dat was vooral te merken aan het openingsfeest, **OdeGand** op zaterdag 17 september. Heel wat jonge muzikanten die de tragiek uit de klassiek haalden en het verruilden voor acrobatische schwung. Uitschieters waren **Alberto Ferro**, **Lucie Horsch** en het **Gipsy balkan Orchestra**. Gewaagd was **Anna-Maria Hefe**. Ze zingt enkel boventonen en voert die naar hogere frequenties. Ondanks de steun van een gitarist was **The Lady & The Cat**, zoals haar programma heet, echter minder verrassend dan werd voorspeld.

's Avonds was er het traditionele concert op de Leie dat eindigde met vuurwerk, wat je ook een klank- en lichtspel kan noemen. Een pracht van een palet aan sterrenruikers, helaas was het slechts het afschieten van de ene na de andere vuurpijl. Een partituur, zelfs geen atonale, ontbrak eraan. Wat leidde tot een mooi gebeuren, maar zonder spanningsboog. Dat kan beter, dames.

Openingsconcert

Gaan wij nu, broeders en zusters van de Orde der Muziekgenoten, over naar het reguliere programma.

Het openingsconcert van maandag 19 september in de Sint-Baafskathedraal serveerde Jean Sibelius en Gustav Mahler. Het **Beethoven Orchester Bonn** o.l.v. **Christof Perick** heeft zich gestort op de eerste symfonie van Mahler, die aanvankelijk niet de waardering als componist kreeg die hij verdiende en waarover Richard Strauss aan Berlijnse concertorganisatoren schreef, 'Waarom wilt u Mahler niet zijn Eerste Symfonie laten dirigeren? Het kan helemaal geen kwaad dat het Berlijnse publiek de wat moeilijkere werken vaker hoort.' Met dat moeilijke valt het honderd jaar later wel mee. Het publiek moet niet meer ingezeept worden om de muziek van de Oostenrijkse componist te begrijpen, aan te voelen. De uitvoering in Gent zat vol gloed, beroerde het gemoed van de aanwezigen.

Als voorgerecht had **Vadim Repin** zijn viool afgestoft en de snaren gestemd voor het vioolconcerto in d mineur, op 47 van Sibelius. Vloeiend, spel, intense beleving en toch mankeerde de uitvoering hart en ziel, was te mechanisch. Jammer.

Streng maar rechtvaardig

De dag daarop presenteerde **Ton Koopman** en het **Amsterdam Baroque Ensemble** een waaier van werken uit het repertoire van de *primus inter pares* onder de componisten, Johan Sebastian Bach. De gespeelde muziekwerken waren in functie van een instrument dat Bach in 1719 kocht in Berlijn: het klavecimbel. Koopman bespeelt het zijne, [niet dat van Bach] virtuoos. Twee Brandenburgse concertos, evenveel orkestsuites en sinfonia's. Ton Koopman is streng maar rechtvaardig. Hij is overtuigd van zijn meesterschap, maar gunt zijn muzikanten een flink part het applaus. Enige minpunt, gepuurd uit de reacties van het publiek napratend op het Sint-Baafsplein: In de zijbeuken en achteraan in de kerk was het klavecimbel nauwelijks te horen. Troostprijs voor de fans van Koopman, een weetje: hij is de enige Nederlandse artiest met een privésecretaresse voor het beheer van zijn muziekbibliotheek.

Voorstelling met toneelmuziek

Woensdag was het de beurt aan het **NTGent**. In de Floraliënhal bracht het de Nederlandstalige versie van *De Vreemden*, een productie die eerder als *Die Fremden* de Ruhrtriënnale 2016 opende. De voorstelling is een bewerking van de roman *Meursault, contre-enquête* van Kamel Daoud, een antwoord op de roman *L'étranger* van Albert Camus. Hoewel de roman van Daoud kwalitatief niet kan tippen aan die van Camus, was de toneelbewerking consequent, de regie convergent en het samenspel van de acteurs prominent.

Het **Asko|Schönberg Ensemble** o.l.v. **Reinbert de Leeuw** maakte van de productie een voorstelling met toneelmuziek. De composities van Mauricio Kagel, Györgi Ligeti staan niet in contrast met het gegeven. De aard van de composities is al even wereldvreemd als het vluchtelingenprobleem, hoewel dat realisme op z'n puurst is. Absolute kers op de taart was *Bouchara* van Claude Vivier, uitgevoerd door de sopraan Katrien Baets. Zij is statig, zingt scherp en beheerst.

Wat volgt

Over het overige programma van de eerste week valt weinig te zeggen, wegens oververmoeidheid van uw verslaggever. Had hij doorgezet, zou hij de tweede week [vermoedelijk] niet gehaald hebben. Daarvan wil hij drie concerten niet missen. Te weten:

Anima Eterna - Brugge - Floraliënhal - 26/09/2016 - 20.30u

The Generation Project met Harriet Krijgh - Sint-Michielskerk - 27/09 - 20.30u

Griekse Roots - Athens State Orchestra - Bijloke Concertzaal - 28/09 - 20.30u

Wat ze voorzien vindt u op de weeweewe van het festival. Een sfeerportret volgt volgende week. Wat hij helaas zal missen, wegens een affaire waar u geen zaken mee heeft, is het slotfeest op 1 oktober, de stempel waaraan men de geaardheid van de nieuwe staf zal proeven, **ARTBEAT**.

La grande bouffe

De Felliniaanse fuif trekt weg van voorspelbare feestzalen. Het gaat door in de Eskimofabriek, een industrieel pand aan de rand van Gent. Een toegangkaart geeft recht op een halve nacht aan een weelderige fusie van muziekstijlen in een labyrint van zalen en gangen. *La grande bouffe*, kortom, geserveerd door Francesco Tristano, J. Bernardt (Balthazar), Bert Joris - Nicola Andrioli Quartet, Patricia Vanneste (Balthazar) & Cordette String Quartet, The Universe of Voice, DJ Arne Sierens, Stefaan De Croock en zijn Visual art - STROOK & Stien Bekaert.

Naar verluidt kan er haast geen Eskimo, geen sledehond meer bij, want de reservatiedienst is de gekte nabij. Haast u dus voor info en ticket naar www.artbeat.gent – Doors [volgens de taal van het jong kabaal]: 19.30u. U laat mij wel weten hoe het was? – Merci!
Au revoir!

guido lauwaert
gent, 2016-09-25

www.gentfestival.be